KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juni 1990

om de italienske myndigheders planlagte støtte til stålværkerne i Tirreno og Siderpotenza (N195/88 — N200/88)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(90/555/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3484/85/EKSF af 27. november 1985 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (1), særlig artikel 6, stk. 4,

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. De italienske myndigheder sendte den 20. april 1988 en skrivelse til Kommissionen, hvori de i henhold til artikel 6, stk. 1, i beslutning nr. 3484/85/EKSF underrettede den om to støtteprojekter til fordel for stålværkerne i Tirreno og Siderpotenza.

Støtten til stålværket i Tirreno skal anvendes til investeringer i energibesparende foranstaltninger til et beløb på 1 671 mio. lire (ca. 1,1 mio. ECU); støtten har form af et rentelettet lån på 668 mio. lire, hvortil staten yder et rentetilskud på 501 mio. lire (ca. 330 000 ECU) samt et offentligt tilskud på 334 mio. lire (ca. 220 000 ECU).

Støtten til stålværket i Siderpotenza tager sigte på investeringer i miljøforbedring til et beløb på 2 550 mio. lire (ca. 1,68 mio. ECU). Støtten har form af et rentelettet lån på 1 021 mio. lire, hvortil staten yder et rentetilskud på 867 mio. lire (ca. 570 000 ECU), samt et offentligt tilskud på 765 mio. lire (ca. 504 000 ECU).

2. Ved skrivelse af 22. juni 1988 anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger om denne støtte, herunder arten af de investeringer, hvortil der skulle ydes støtte, samt de nøjagtige lånevilkår (rentesats, løbetid). I denne skrivelse blev det endvidere anført, at støtte til investeringer i energibesparende foranstaltninger ikke falder ind under nogen af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i beslutningen om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien. Endvidere anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at oplyse, om støtten til Siderpotenza blev bevilget i henhold til en generel støtteordning til fremme af tilpasningen af anlæggene til nye miljøbeskyttelsesnormer, og i givet fald at præcisere, hvilke normer det drejede sig om. Bestemmelserne i artikel 3 i beslutning nr. 3484/85/EKSF er nemlig de eneste bestemmelser, som kunne danne grundlag for en eventuel dispensation for så vidt angår støtten til miljøbeskyttelse; denne artikel indeholder ligeledes en bestemmelse om, at støtteintensiteten, udtrykt i nettosubventionsækvivalens (NSÆ), ikke må overstige 15 % af investeringsudgifterne.

II

De italienske myndigheder svarede ikke på dette brev. Følgelig var Kommissionen ikke i stand til uden videre at tage stilling til, om den påtænkte støtte var forenelig med fællesmarkedet. Den indledte derfor den i artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3484/85/EKSF fastsatte procedure og underrettede de italienske myndigheder herom ved skrivelse af 13. januar 1989. De øvrige medlemsstater og andre berørte parter blev underrettet ved en meddelelse, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (2).

3. I forbindelse med denne procedure oplyste de italienske myndigheder ved en telexmeddelelse af 9. august 1989, at stålværket i Tirreno efter planen skulle modtage et rentelettet lån på 688 mio. lire, som endnu ikke var blevet udbetalt; rentesatsen skulle være 4,25 % og løbetiden ni år. Det samlede offentlige bidrag androg under hensyntagen til rentesatsen 387,44 mio. lire, dvs. ca. 255 000 ECU. Stålværket i Siderpotenza skulle modtage et rentelettet lån på 1 020 mio. lire, som endnu ikke var blevet udbetalt; rentesatsen skulle være 4,25 % og løbetiden ti år. Statens rentebyrde androg 673,2 mio. lire, dvs. ca. 438 000 ECU. I denne telexmeddelelse blev det endvidere oplyst, at støtten skulle ydes i henhold til den generelle støtteordning til fordel for Mezzogiorno, som henhører under lov nr. 183 af 2. maj 1976, hvilket ifølge de italienske myndigheder gør det muligt at overholde fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien. Men selv om loven om Mezzogiorno generelt åbner mulighed for at yde støtte til miljøbeskyttelse, er dens bestemmelser ikke en udtrykkelig gentagelse af fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien.

(1) EFT nr. L 340 af 18. 12. 1985, s. 1.

(2) EFT nr. C 73 af 23. 3. 1990, s. 5.

4. Ved skrivelse af 18. oktober 1989 gjorde Kommissionen de italienske myndigheder opmærksomme på, at deres svar ikke var tilfredsstillende, for så vidt som det hverken indeholdt oplysninger om, hvilke nye miljøbeskyttelsesnormer der gjorde det nødvendigt at investere i tilpasningsforanstaltninger, eller angav, på hvilken måde støtteloftet på 15 % NSÆ ville blive overholdt. Kommissionen anførte endvidere, at den, såfremt den ikke modtog et passende svar inden udløbet af en periode på 15 arbejdsdage, ville være berettiget til at vedtage en endelig beslutning alene på grundlag af de foreliggende oplysninger. Sidstnævnte skrivelse blev ikke besvaret.

III

Stålværkerne i Tirreno og Siderpotenza producerer henholdsvis stålbjælker og rundt betonstål. Disse produkter, som er anført i bilag I til EKSF-Traktaten (pos. nr. 4 400), er således omfattet af reglerne i EKSF-Traktaten.

EKSF-Traktatens artikel 4, litra c), har følgende ordlyd : »I overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat ophæves og forbydes følgende inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål : tilskud eller anden støtte ydet af staterne eller særlige byrder pålagt af dem, i hvilken som helst form dette sker.«

Dette forbud gælder i lige så høj grad for særlige støtteordninger til fordel for jern- og stålindustrien som for generelle, regionale eller andre ordninger, som finder anvendelse på jern- og stålindustrien.

De eneste mulige afvigelser fra førnævnte generelle forbud er opregnet udtømmende i beslutning nr. 3484/85/EKSF (fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien) samt i beslutning nr. 322/89/EKSF (1), som efterfulgte førstnævnte beslutning pr. 1. januar 1989. Disse undtagelsesbestemmelser blev indført, for at jern- og stålindustrien ikke skulle være anderledes stillet end andre industrier, når det gælder adgangen til offentlig støtte til forskning og udvikling, miljøbeskyttelse og virksomhedslukninger.

Disse undtagelsesbestemmelser tager på ingen måde sigte på at svække fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien, som skal ses i lyset af de alvorlige konkurrencefordrejninger, som kunne opstå, hvis denne sektor, som stadig er meget følsom til trods for den nyligt stedfundne sanering, modtog støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Det er derfor vigtigt, at disse fællesskabsregler overholdes, hvilket indebærer, at støtte til en jern- og stålvirksomhed kun kan godkendes, såfremt Kommissionen har været i stand til at fastslå, at de betingelser, der er udtømmende opregnet i støttereglerne, faktisk er opfyldt.

Med hensyn til stålværket i Tirreno er det klart, at betingelserne ikke er opfyldt, for så vidt som energibesparelser ikke er nævnt som en mulig grund til at fravige reglerne. Kommissionen har ikke efter at have henledt de italienske myndigheders opmærksomhed på dette forhold modtaget nogen oplysninger, som kan få den til at ændre denne oprindelige vurdering.

De italienske myndigheder har heller ikke over for Kommissionen godtgjort, at betingelserne vedrørende Siderpotenza er opfyldt ; det gælder såvel for spørgsmålet om nye miljøbeskyttelsesnormer, som skulle gøre det nødvendigt at investere i tilpasningsforanstaltninger, som for spørgsmålet om overholdelsen af støtteloftet på 15 % NSÆ.

Ifølge Kommissionens skøn er den maksimale nettosubventionsækvivalens nemlig på 43,42 %, svarende til et loft på 13,42 % for det rentelettede lån plus et tilskud på højst 30 % NSÆ, hvilket er en betydelig overskridelse af det førnævnte loft.

Følgelig er betingelserne ikke opfyldt i nogen af de to tilfælde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Den af de italienske myndigheder påtænkte støtte til stålværket i Tirreno, som består af et niårigt rentelettet lån på 688 mio. lire til en rentesats på 4,25 % samt et tilskud på 334 mio. lire, er uforenelig med fællesmarkedet og må ikke iværksættes.

Den af de italienske myndigheder påtænkte støtte til stålværket i Siderpotenza, som består af et tiårigt rentelettet lån på 1 020 mio. lire til en rentesats på 4,25 % samt et tilskud på 765 mio. lire, er uforenelig med fællesmarkedet og må ikke iværksættes.

Artikel 2

Den italienske regering underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 1990.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

(1) EFT nr. L 38 af 10. 2. 1989, s. 8.